

5. A halálra táncoltatott lány

5.1. Sóki bíró lánya...

Jó jestét, jó jestét Sóki bíróé asszony,
 itthun-i van a lyánya
 az a kedves kisasszony?

Itthun van, itthun van
 bent van a szobába,
 jóízűen aluszik a páplános ágyába.

Mennyen ked, keccse föl,
 külgye el a bálba.
 Fehér selem szoknyáját hagy vegye magára,
 piros bárson cipőjét, húzza föl lábára,
 három aran gyűrűjét tegye föl az ujjára.

Föl is kelt, el is ment, el is ment a bálba,
 piros bárson cipőjét féhuszta a lábára.
 Három aran gyűrűjét feltette újjára.

Cigányok, cigányok, eszt a nótát húzzátok,
 sóki bíró Ilonát pihenni ne haggyátok

Ferikém, Ferikém eresz el pihenni,
 piros bárson cipőmbő víretem kiöntenyi.

Pihennyi nem lehet
 Megányi nem szabad,
 A huszonnígy cigánynak megannyi nem szabad.

Angyalom, galambom
 nem vettem én észre,
 hogy a kedves szeretőd
 kést szúrt a szivedbe.

Átkozott az apa, ákozott az anya,
 ki egyetlen lyányát
 elengedi a bálba.

Harangok, harangok, hangosan szóllyatok,
 sóki bíró lyányának hosszú verset húzzátok.

Vírem a víreddel egy patakba folyjon,
 testem a testeddel egy sírba nyugoggyon,
 lelkem a lelkeddel egy urat szolgállyon.

Leselkedő kislány

5.2.

Jóestét, jó estét
sóki bíróné asszony.
Itthun-i van a lyánya,
a szép tündérekisasszony?

Itthun van, itthun van,
bent van a szobába.
Jóízűn aluszik
A paplanyos ágyábo.

Mennyen ked, keccse föl,
külgye el a bálba.
Fehér selem szoknyáját
hagy vegye magára,
piros bárson cipőjét
húzza föl a lábára,
három aran gyűrűt
tegye föl az újára.

Föl is kelt, el is ment,
el is ment a bálba.
Fehér selem szoknyáját
fölvette magára,
piros bárson cipőjét
fölhúzta a lábára,
három arany gyűrűt
föltette ujjára.

Cigányok, cigányok,
eszt a nótát húzzátok.
Sóki bíró Ilonát
pihennyi ne hagyatok.

Ferikém, Ferikém,
eressz el pihennyi,
piros bárson cipőmből
víremet kiöntenyi.

Pihennyi nem szabad,
megányi nem lehet.
A huszonnígy cigánnak
megányi nem szabad.

Angyalom, galambom,
nem vettem én aszt észre,
hogy a kedves szeretőd
kést szúrt a szívedbe.

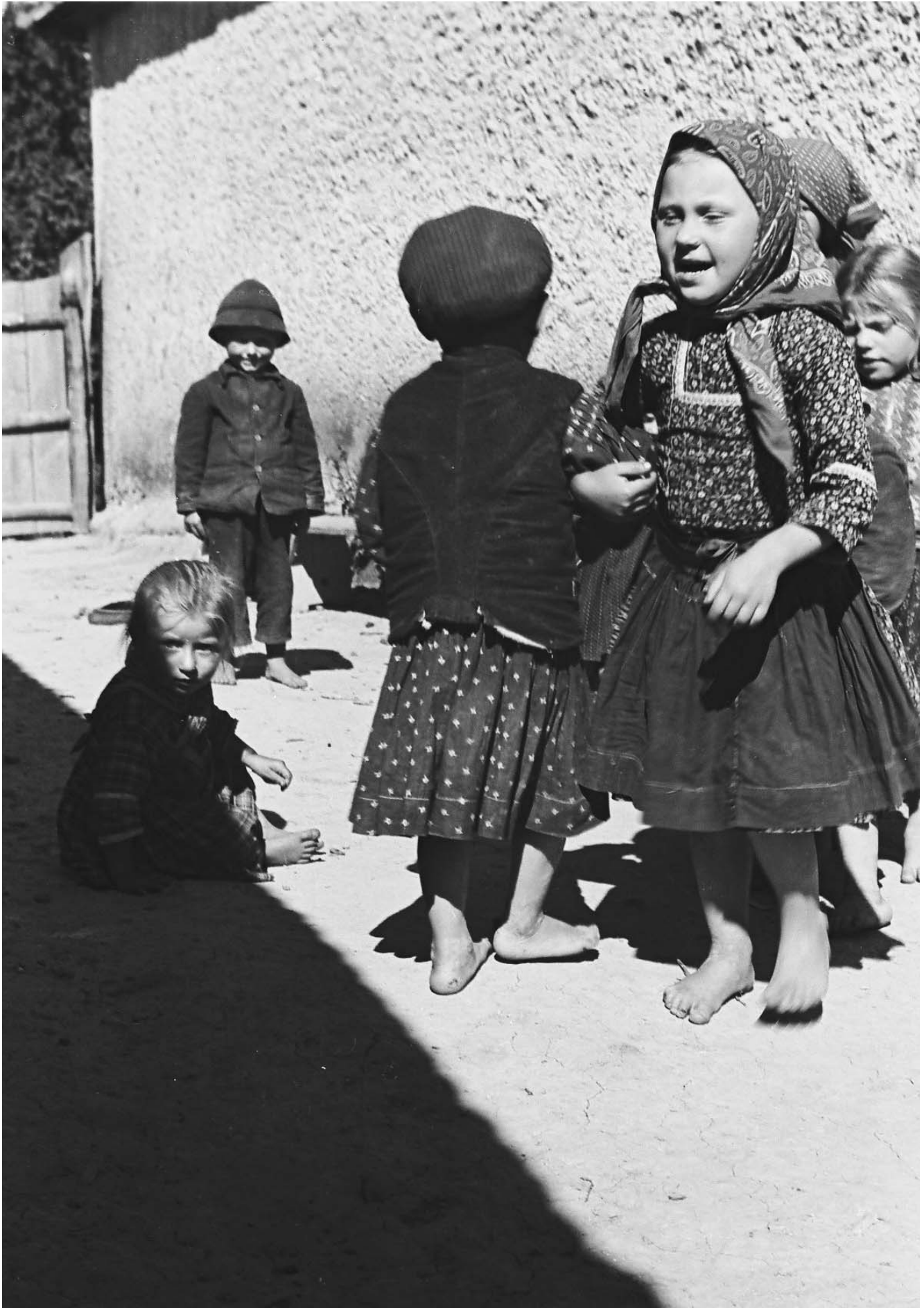
Átkozott az apa,
átkozott az anya,
ki egyetlen lányát
elengedi a bálba.

Harangok, harangok
hangosan szólljatok,
Sóki bíró lányának
hosszú verset húzzatok.

Vírem a víreddel
egy patakba folyjék,
testem a testeddel
egy sírba nyugoggyon,
lelkem a lelkeddel
egy urat szolgállyon

5.3. Ságibíró lyánya...

Jó estét, jó estét Sági biróné asszony,
mit csinál a lyánya a kedves galambom,
alszik már, nyugszik már gombos nyoszolyába,
mit tunna csinányi egy kislány magába.
Kelcse föl, kelcse föl, hagy jöjjön a bálba,
zöld selyem szoknyáját kösse derekára.
Húzzátok, Ságibeli hangászok,
ezt a nótát inekem reggelig húzzátok.
Gyere ki csak anygyalom, gyere csak mulatnyi,
ennek a muzsikának ma reggelig kell szónyi.
Gyere ki anygyalom, hagy mék ki pihennyi,
tiz forintos cipömbö víremet ki öntenyi.
Átkozott az apa, százsorta az anya,
ki egyetlen lányát a táncba bocsájtya,
este el bocsájtya, reggelig nem láttya,
reggel nyóc órakor má halva találtya.
Mehalt a Mariska el is van temetve,
te meg ronygy ember szenvedhetsz a börtönbe.
Szenvedni, szenvedni is akarok, azén kedves Mariská-
mé meghalnyi is akarok.

Iskolaudvaron játszó gyerekek, Ghymes

5.4.

Csomordányi szeretett egy lyánt, Sági Bíró Ilonát. Szeretője elakarta őt hannyi, fogadott muzsikásokat. Mekfogatta a menet a táncra, híjják el a Sági Bíró Ilonát. Mikor odamentek, a lányok nem akart elmenni. Kiszöly fell, húzd fel a selyemcipőd, tégy az ujjadra három aran gyűrőt, hogy szakallya le a Csomordányi szívit. Elmet a táncra, Csomordányi mingyár elvitte a táncba. „Húzzátok cigányok, ezt a nótát húzzátok, Sági Bíró Ilonát pihennyi ne haggyátok.” Tánccotak, mikor a három verset elhúzták, monta neki: „Eressz Csomordányi, haggy megyek kihülnyi, a selyem ruhám a testemhe tapadva.” Nem eresztette, akkor megint azt monta: „Húzzátok cigányok, Sági Bíró Ilonát pihennyi ne haggyátok.” Másodikszer megint monta Sági Bíró Ilona: „Eressz Csomordányi, haggy megyek kihülnyi, selyem cipóm teli alutt vízre, a selyem ruhám a testemhe tapadva, három aran gyűrőm ujjamra dagadva.” Nem mígy ma innét el, itt kölly most meghalnod. Ha jaz enyim nem lettő, másé ne legyé. Akkor megint monta: Húzzátok cigányok, azt a nótát húzzátok, Sági Bíró Ilonát pihennyi ne haggyátok. Tested a testemmel egy sírba nyugoggyék, lelked a lelkeimmel egy Istent imággyék. Nem eresztette el, míg meg nem halt. Mire az anyja odaért, mindkettő meguott halva. Utollyára azt monta a lány, átkozott az anyja, átkozott az apa, ki jaz ő lyányát ily sokára haggya.

5.5. Jó estét, jó estét...

Zsére (Nyitra)
Földesi Ferencné Elgyütt Ilona, 1907
Gy.: Ág Tibor, 1974

Poco rubato, quasi giusto ♩ = 92

Jó es - tét, jó es - tét,
Só - ki bí - ró - né asz - szony.
Itt - hon - e van a lá - nya,
A szép tűn - dér kis - asz - szony?

1) 2) 3)
2. 3. 9. 3. 7. - 9. 11. 4 - 7.

4) 5)
4. 9.

– Itthon van, itthon van,
Bent van a szobában.
Jóízűen aluszik,
A paplanyos ágyába.

– Menjen be, keltse föl,
Küldje el a bálba,
Három aranygyűrűjét
Húzza föl az ujjára.
Fehér selem szoknyáját *)
Vegye föl magára.
Piros bárson cipőjét *)
Húzza föl a lábára.

El is ment, el is ment,
El is ment a bálba.
Fehér selem szoknyáját,
Fölvette magára.
Piros bárson cipőjét *)
Fölhúzta a lábára.

– Húzzátok cigányok!
Hosszú nótát húzzatok.
Sóki-bíró Ilonát,
Pihennyi ne hagyjátok.

– Ferikém, Ferikém,
Eressz el pihennyi,
Piros bárson cipőmből
Véremet kiöntenyi.
– Pihennyi nem szabad,
Megállnyi nem lehet.
A huszonnégy cigánnak,
Megállnyi nem szabad.

– Ferikém, megállok,
Mert mingyá meghalok,
A három szeretőtől
Búcsúznyni akarok.

Sóki-Bíró Ilona
El van már temetve.
A három szeretője
Ott halt meg mellette.

Harangok, harangok,
Hosszú verset húzzatok.
Sóki-Bíró Ilona,
Nyugszik a temetőn.

– Vérem a véreddel,
Egy patakon folyon,
Testem a te testeddel,
Egy sírba nyugodjon.
Lelkem a te lelkeddel, *)
Mennyországba jusson.

*) Az énekes a dallam 3. 4. sorára énekelte.